

**Nr 87. Interpellation av Liza Boët-
hius (V) om situationen för social-
arbetarna inom uppdragsnämnder-
na i Uppsala kommun
KSN-2013-0522**

Kommunfullmäktige

Interpellation

I början på mars kallade ett nybildat nätverk av socialarbetare "Vi bryter tystnaden i Uppsala" några politiker till en hearing med anledning av socialarbetarnas arbetsmiljö och lönesituation. Ca 200 socialsekreterare, biståndshandläggare och socialbidragshandläggare slöt upp. Det stora antalet närvarande visar på hur allvarligt de ser på sin situation. Det som socialarbetarna ville diskutera under hearingen är inga nyheter. Socialarbetarna protesterade redan för ett år sedan. De tyckte sig då ha blivit lovade löneökningar utöver avtal. Vänsterpartiet uppmärksammade frågan för ett år sedan i en interpellation. Men inget har skett som förändrat situationen. Och inget framkom under hearingen som visar på vilja att konkret förändra situationen.

Socialtjänstens uppgift är att bistå samhällets mest utsatta människor som behöver vårt stöd för ge henne/honom ökade chanser att komma vidare i livet. Det är ett svårt arbete som ställer höga krav på den som utför det. Socialarbetarnas arbete handlar om myndighetsutövning. I det ingår också att handha tvångslagstiftning. De beslut de fattar får direkt påverkan på individens liv och vardag. Då är frågan om rättssäkerhet mycket viktig. För att kunna göra bra utredningar inför beslut om insatser för individer som behöver stöd så krävs inte bara tid utan också tillräckligt många erfarna socialsekreterare och också möjligheten till kontinuitet i arbetet. Socialsekreterarna har sig själva som instrument, det arbete de utför är en process och bygger på en relation mellan dem och individen. Då är det viktigt att samma person utför arbetet.

Situationen i Uppsala

Lönerna i kommuner runt om Uppsala är mycket högre. Det gör att erfarna socialsekreterare söker sig till dessa istället. Det betyder en stor omsättning av personal i Uppsala, uppemot fyrtio (40) - femtio (50) procent inom några arbetsgrupper som har hand om barn som far illa under ett år! Det tar ungefär 8-10 år att lära sig yrket och socialstyrelsen avråder från att nyanställa utredare med mindre än ett års erfarenhet. Mycket kraft går åt till att hjälpa de nya in i arbetet. Andra administrativa uppgifter för att stärka rättssäkerheten har också ålagts myndigheten. Stressen har således ökat för handläggarna. Tid måste finnas för den enskilde handläggarens till vidareutbildning och egna påfyllning, tid som inte finns idag. Att introducera en ny socialsekreterare kostar uppemot 500 000 kr. Att då inte verka för att behålla erfarna socialsekreterare är inte bara ett svek mot klienterna utan också oekonomiskt. Till följd av Uppsalas modell där 4 olika nämnder har ansvaret för det sociala arbetet så har löneutvecklingen blivit mycket ojämn. Det är också en källa till frustration bland socialsekreterarna. Även biståndshandläggarna som utreder personer med olika funktionsnedsättnings behov har en mycket besvärlig arbets-situation.

Socialbidragshandläggarna har fått en ökning under 10 år från 70 ärenden till 115. Inte undra på att socialtjänsten i Uppsala får mycket låga siffror i den medarbetarenkät som gjorts.

Det finns många exempel på att om varje handläggare har färre klienter, då blir insatsen bättre, socialarbetarna stannar kvar, fler individer kommer att kunna leva ett självständigt liv och dessutom kostar det kommunen mindre. Att inte satsa på socialarbetarnas löner och arbetsmiljö är att bita sig själva i svansen.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till kommunstyrelsens ordförande

1 Hur skall ni komma tillrätta med den oskäliga lönesituationen som råder för Uppsalas socialarbetare?

2. Vad gör ni för att minska den höga personalomsättningen?

3. Vad gör ni åt de arbetsmiljöproblem som finns vad gäller stress och arbetsbelastning?

Uppsala 19 mars 2013

Liza Boethius (V)